

Λυκοσούρας ἀγάλματα ἐπὶ νομίσματος.

Ἐν ταῖς ὑπ' ἐμοῦ γενομέναις ἀνασκαφαῖς τῆς Λυκοσούρας παρὰ τὸ νότιον θύρωμα τοῦ ναοῦ τῆς Δεσποίνης ἠύρεθη τῇ 23^ῃ ὀκτωβρίου 1889 νόμισμα χαλκοῦν σπουδαϊότατον, ἐφ' οὗ ἔνθεν μὲν εἰκονίζονται τὰ τέσσαρα γνωστά ἀγάλματα τοῦ ναοῦ τούτου, ἔνθεν δὲ ἡ Ἰουλίτῃ Δόμνα. Τὸ νόμισμα τοῦτο κομισθὲν ὑπ' ἐμοῦ σὺν ταῖς τρισὶ μεγάλαις κεφαλαῖς καὶ τῷ τοῦ πέπλου τεμαχίῳ καὶ πλείστοις ἄλλοις ἀρχαίοις εἰς Ἀθήνας τῇ 5^ῃ Ια-

νουαρίου 1890 κατετέθη ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἀρχαιολογικῷ μουσεῖῳ καὶ παρελήφθη σὺν τοῖς ἄλλοις ἀρχαίοις ὑπὸ τοῦ τότε Γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων. Σήμερον ἄσμενος ἔμαθον ὅτι ἐρευνημένων τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ μουσεῖου τούτου ἀρχαίων ἀνηυρέθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμισμα.

Ἀθήνησι, τῇ 25^ῃ ἰανουαρίου 1912.

Βασίλειος Δεονάρδος.

Λακωνικαὶ ἐπιγραφαὶ

ὑπὸ

Δημητρίου Εὐαγγελίδου.

Ἀπὸ τινων μηνῶν εὐρισκόμενος ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐρευρῶν διάφορα μέρη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἰδίως οἰκίας, ἐν αἷς πολλὰ ἀρχαῖα εἶναι ἐντετειχισμένα, εὗρον τὰς ἐξῆς ἐκδιδομένας ἐπιγραφὰς¹ πλὴν τῆς πρώτης, ἧς τὴν δημοσίευσιν ὀφείλω εἰς τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν τοῦ κ. Κ. Ρωμαίου, εἰς ὃν καὶ ἐνταῦθα ἐκφράζω τὰς θερμότητας μου εὐχαριστίας.

Ἄριθ. 1 (εἰκ. 1). Πλάξ εὐθύπτου σχιστολίθου χρώματος ὑποπρασίνου, ἐπιχωριάζοντος ἐκεῖ, ἐπιμήκης, ἀκατέργαστος ἐντελῶς, εὐρεθεῖσα ἐν τῷ πρὸς δυσμὰς τῆς μονῆς Ζερβίτσης δάσει, ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχοντι αὐτῆς. Ἀποκεκρουμένη πιθανώτατα ὀλίγον τὰ δεξιὰ ἔχει ὑποστῆ φθορὰν τινὰ καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ ἄνω γωνίᾳ, ἔνθα ἀπελεπίσθη τμημα τῆς ἐπιφανείας πρὸ τῆς χαράξεως τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 1·21, πλάτ. 0·37, πάχ. 0·04-0·06. Κεῖται νῦν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ῥηθείσης μονῆς. Ὑπεράνω ἢ ἐπιφάνεια εἶναι πωὶς κυρτὴ καὶ τὰ γράμματα ἄρχονται εἰς 0·39 ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας

διήκοντα ὀριζοντίως μέχρι τοῦ δεξιοῦ ἄκρου τῆς πλακῆς, καὶ εἶναι μεγάλα ποικίλοντα μεταξύ 0·05 καὶ 0·09 καὶ ὡσεὶ διὰ τρυπάνου ἐξ ὅπων συνεχόμενων ἐσχηματισμένα δι' ἐπικρούσεως.

Εἰκὼν 1. Ἐπιτύμβιος ἀρχαῖα ἐπιγραφή.

Δεσπόιος
Παλάμο[ν]ος.

Τοῦ πρώτου στίχου ἀναγινώσκονται ἐννέα γράμματα, περαιτέρω δὲ διακρίνεται ἴχνος ὡσεὶ γράμματος, ἀλλ' ὡς φαίνεται, προέρχεται ἐκ φθορᾶς τοῦ λίθου. Τοῦ δευτέρου στίχου διακρίνονται ἐξ γράμματα ὀπωσθήποτε καθαρὰ, τὸ ἕβδομον εἶναι λίαν δυσανάγνωστον, εἶτα ἀκολουθεῖ Ο καὶ τέλος φαίνονται ἴχνη ὡσεὶ Σ. Τὰ τελευταῖα γράμματα ἐν γένει λίαν ἀμυδρά.

Τὸ ἐπίθετον δεσπόιος εὐρίσκεται παρ' Αἰσχύλ.

25

¹ Ἡ εἰκὼν 1 ἐγένετο ἐκ χειρογράφου ἀπεικασματος, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκ τῆς ὀπισθίας ὕψους ἐκτύπων.